

πίστη στην καλή ζωή

Για την ηρεμία που προσφέρει
ο Αντρέα Καμιλλέρι και τις
αναμνήσεις που κράτησε ζωντανές.

BIBΛΙΟ

Οι *Ασκήσεις της μνήμης* του Αντρέα Καμιλλέρι κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Πατάκη, σε μετάφραση Φωτεινής Ζερβού.

ΕΧΩ ΕΝΑΝ ΦΙΛΟ που όταν δεν είναι καλά, βλέπει επεισόδια του *Επιθεωρητή Μονταλμπάνο* στο Netflix. Τον ηρεμούν. Δεν το συμμαριζόμαι απόλυτα, αλλά το καταλαβαίνω. Δυο τρεις φορές στη ζωή μου έτυχε και σ' εμένα να με ηρεμίσουν τα μυθιστορήματα του Αντρέα Καμιλλέρι, τα οποία με κάποιον τρόπο μοιάζουν σαν ένα βιβλίο με πολλές όψεις. Μοιάζουν γιατί έχουν ένα κοινό: εκπέμπουν μια συμπάθεια και μια άνευ όρων πίστη στην ποιότητα που μπορεί να έχει η ζωή. Κι αυτό καμιά φορά μπορεί να σε ηρεμήσει.

Το πιο πρόσφατο βιβλίο του, *Ασκήσεις της μνήμης* (εκδ. Πατάκη), δεν μοιάζει με κανένα. Πρώτα απ' όλα πρόκειται για ένα βιβλίο που δεν γράφτηκε, αλλά υπαγορεύτηκε το καλοκαίρι του 2016 με τη θερμή φωνή του Καμιλλέρι στην «ευγενική Ιζαμπέλλα Ντασσάβι», καθότι ο ίδιος, στα 91 του, είχε χάσει πια την όρασή του. Ο τίτλος τα λέει όλα: ο Καμιλλέρι προσπαθεί να θυμηθεί. Τι;

Ότι, για παράδειγμα, μαζί με την παρέα του από το λύκειο είχαν προσπαθήσει να πείσουν τις φασιστικές αρχές να επιστρέψει η στάχτη του Λουίτζι Πιραντέλο στη Σικελία. Ότι ένα βράδυ του 1943 συνάντησε σε μια σπλιά ένα μέλος της συμμορίας του Τζουλιάνο, που του πρόσφερε κρασί και του ευχήθηκε να έχει καλύτερη μοίρα από τον ίδιο. Ότι κάποια στιγμή έμπλεξε σε μια περιέργη υπόθεση λογοκρισίας μιας θεατρικής του παράστασης. Ότι κάποτε άλλοτε, αφού δειπνήσε ξανά και ξανά με τη Μόνικα Βίτι και τον Μικελάντζελο Αντονιόνι, αποφάσισαν να γυρίσουν οι τρεις τους μια ταινία, κάτι που δεν συνέβη ποτέ. Συνολικά 23 αφηγήματα-αναμνήσεις, ως επί το πλείστον από τις μεταπολεμικές δεκαετίες της Ιταλίας, συνοδεύονται από έξι έργα Ιταλών εικονογράφων, τα οποία περιγράφκαν αναλυτικά στον Καμιλλέρι πριν από τη δημοσίευσή τους, αφού δεν μπορούσε να τα δει, κι εκείνος, όπως λέει, έπλασε τις εικόνες με τη φαντασία του «και, ομολογώ, μου άρεσαν πολύ». Τέσσερα χρόνια μετά τον θάνατό του, οι αναμνήσεις του ας διαβαστούν, τιμές ένεκεν, με ένα ποτήρι κρασί. ■

©FABRIZIO VILLA/GETTY IMAGE/IDEAL IMAGE